

Истината за Бога

written by Tim Jennings, M.D. | January 4, 2008

Християнството гласи, че Бог е нашият любящ Отец, Който ни обикна толкова много, че изпрати Своя единствен Син, за да ни спаси, като пожертва Своя собствен живот.

Макар че това е абсолютно вярно, всичките ни християнски учения ли са в хармония с тази истина или допускаме заблуди за Бога да се промъкнат в нашите умове, сърца, доктрини и църкви? Възможно ли е да се придържаме към погрешни схващания за Бога, които ни отчуждават от Него и вместо да Го виждаме като наш любящ Отец, ни карат да гледаме на Него като на Някой, от Когото се нуждаем да бъдем защитени?

Исус каза в евангелието от Йоан 17:3, че вечният живот е да познаваш Бога. Във второто Послание към коринтяните 10:3-5 откриваме, че в нашите умове се извършва духовна война с божествено оръжие, което унищожава всичко, “което се опълчва срещу познанието за Бога”. Сатана атакува истината за Бога с фини изкривявания, които ни пречат да познаваме Бога. А в първата глава от Посланието към римляните апостол Павел ни казва, че когато отхвърляме знанието за Бога, се „извратяваме чрез своите мъдрувания”, „несмислените ни сърца се помрачават” и умовете ни се покваряват. Умовете ни не могат да бъдат излекувани, докато вярваме в лъжи за Бога.

Днес забелязах една от тези лъжи – една толкова позната лъжа, че минава покрай нас, без да се замислим, така сякаш е вярна. Прочетох статия в християнски вестник, в която авторът говореше за изкуплението. Този автор изрично заяви, че на кръста Бог Отец е убил Своя Син, за да възтържествува справедливостта. Не оспорвам реалността, че смъртта на Христос е от съществено значение за плана на спасението. Съгласен съм с цялото си сърце, че човечеството не може да бъде изкупено без Христовата саможертва и че Христовата смърт е постигнала повече от това да разкрие истината за Божия характер на любовта.

Това, което аз поставям под въпрос, това, срещу което протестирам, е идеята, че Бог е ексекюторът, че нашият любящ Отец, който е Великият Създател, източникът на целия живот, трябва да бъде характеризиран като унищожител на живота, причинител на смърт, извършител на убийство.

Сега някои незабавно ще възразят: “Бог не унищожи ли света чрез потоп? Не заличи ли Содом и Гомор с огън? Не уби ли Той първородните на Египет, 185 000 асирийци и много други?” И отговорът е: Бог много пъти използва Своята сила, за да постави децата Си в състояние на сън/почивка в гроба, но всеки един от тези хора ще възкръсне или във възкресението на живота, или във възкресението на осъждането (Йоан 5:29). Бог не е прекратил живота им, Бог просто е преустановил живота им до възкресението, когато те ще живеят отново и всеки ще получи своята вечна съдба – или „заплатата на греха, която е смърт, или Божият дар, който е вечен живот”(Римляни 6:23).

Но Христос дойде да преживее „заплатата на греха” и никой друг човек в историята все още не е преживял тази смърт! Изброените по-горе примери не ни помагат да разберем Божието участие на Кръста. Трябва да погледнем действията Му на самият Кръст, и да ги оставим да говорят на нашият разум. И така, какво разкриват действията на Отец на Кръста и кой всъщност е отговорен за смъртта на Христос?

Исус извика: „Боже мой, Боже мой, защо си Ме оставил?”, а не “Боже мой, Боже мой, защо Ме ексекутираш/убиваш?” (Матей 27:46). Свидетелството на писателите на евангелието е, че злите хора Го бият, измъчват и разпъват, а не Бог (Матей 26: 47-27:56, Марк 14:43-15:41, Лука 22:47-23: 49, Йоан 18:1-19:37). Всъщност ние нямаме нито едно доказателство, че Бог докосна с пръст Своя Син на Кръста. Вместо това Бог се отнесе към Своя Син като към безнадежден, отвъд достигането и спасението грешник, и Го “остави” – оттегли Своята опазваща и поддържаща ръка, след което сатанинските сили се обединиха със зли хора, за да убият невинният Божий Син (2Кор.5:21). Бог имаше силата да спре злите хора да убият Неговия Син, но Той не можеше да ги спре и да спаси света едновременно. Разпъването можеше да се случи също само и ако Христос доброволно предостави себе си в жертва и позволи това да се случи. Христос каза за живота Си: “Никой не Ми го отнема, но Аз от Себе Си го давам. Имам право да го дам, и имам право пак да го взема.” (Йоан 10: 17,18). Христос не е бил убит от Неговия Отец – Христос бе убит от нас, нашето нечестие, нашият егоизъм, нашата греховност.

Какво ни говори за Бог фактът, че Христос доброволно се предаде и позволи на Своите създания да Го измъчват и убият? Какво ни казва за Бога това, че Той никога не посегна на Сина Си? Да, Божият Син пострада и умря на Кръста за спасението на тази раса и отстраняването на греха от Божията вселена, но не умря от ръцете на Неговия Отец. Доказателствата от Библията реабилитират Бога – Той не е източник на смърт. Бог е източникът на живота! Той не е ексекютор, а праведният Изкупител! Отхвърлете лъжите за Бога, прегърнете истината, която Исус разкри, и

преживейте единството и приятелството с Бога!